

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Sancti patris nostri Anastasii ad Symeon episcopum Bostrae, sermo de
sabbato: cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

fuit, valde nos omnes & eos qui contentiosius aduerfantur, ad imaginum receptionem ac adorationem deducit. Honoris quippe est indicium adoratio. Cuncti ergo, qui sacras imagines se profitentur honorare, & adorationem recusant, conuincantur a sancto patre, quod in hypocrisis hoc dicant. Re enim vera qui adorationem non suscipiunt, quod est honoris indicium, contrarium noscuntur facere, id est, inhonorare.

Leo sanctissimus episcopus Phociae dixit: Opportunum est prophetice dicere: *Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, & precinxisti me letitia.* Conuerterunt enim diuinæ scripturæ intellectus nostros ab omni impietate, & repleuerunt nos diuina scientia & disciplina.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri librum tradidit sancti Anastasii episcopi Theopolcos: quem susceptum Stephanus diaconus & notarius legit.

Sancti patris nostri Anastasii ad Symeon episcopum Bostrae, sermo de sabbato: cuius initium est.

Si patres oportet, secundum quod dictum est, & sicuti ipse fateris, interrogare, nec non & seniores. Et post pauca. Sicut enim dum * diligitur imperator, imago eius pro ipso adoratur: cum vero iam praesens fuerit, superfluum est deserto primitiuo adorare imaginem. * Ergo quia non adoratur, eo quod praesto fit is propter quem adoratur,

* Gr. abest
* Gr. non tamen quia

ἴσκει, λίαν πάντας ἡμᾶς ἔστιν ἐρετικῶς ἀπιπιδέντας εἰς τὴν τῶν εἰκόνων ἀποδοχὴν ἔπροσκυῶσιν ἐνάχα· πμῆς γὰρ ὅστιν ἐμφασις ἡ προσκυῶσις. πάντες οὐκ οἱ τὰς ἱεράς εἰκόνας ὀμολογούωτες πμᾶν, τὴν δὲ προσκυῶσιν παραιτούμενοι, ἐλεγχθήσονται ὑπὸ τοῦ ἀγίου πατρὸς, ὡς ἐν ὑποκρίσει λέγοντες. τῷ ὄντι γὰρ τὴν προσκυῶσιν μὴ ἀποδοχόμενοι, ὅπερ ὅστις πμῆς σύμβολον, τὸ ἐναντίον ὀπιδένωνται ποιούωτες, ὅπερ ὅστις ἀπμῖα.

Λέων ὁ ὀσώτατος ὀπισκοπος Φωκίας εἶπεν· βικαιρόν ὅστις προφητικῶς εἶπεν· ἐσσεύεαι ὀκοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοῖ, διέρρηξαι ὀσάκκον μου, καὶ ὀελέξωσάι με διφροσούω. ἐσσεύεαι γὰρ αἱ θεῖαι γραφαὶ ἔστιν νόσος ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἀσεβείας, καὶ ἐνέπλησεν ἡμᾶς θεῖας ὀπιγνώσεως καὶ ὀπιστήμης.

Κωνσταντῖν ὁ ὀσώτατος ὀπισκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου βίβλον ἐπέδωκε τῷ ἀγίῳ Αναστασίου ὀπισκοπου Θεουπόλεως· ἡ δὲ ἄμδρος Στεφανος ὁ δίλαβεύτατος διάκονος καὶ νοτάριος ἀνέγνω.

Τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ανασταίου πρὸς Συμεῶν ὀπισκοπον Βόστρης λόγος πρὸ σαββάτου, οὗ ἡ ἀρχή.

Εἰ πατῆρας δεῖ κατὰ τὸ λόγιον, καὶ ὡς σὺ φῆς, ἐπερωτᾶν, ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ πρεσβυτέρους, καὶ μετ' ὀλίγα· ὡσπερ γὰρ ὀπόντος μὲν βασιλέως, ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ προσκυῶται· πμρόντος δὲ λοιπὸν αὐτοῦ, ὀελεθὸν καταλιπόντα τὸ πρεσπύτον, προσκυῶται τὴν εἰκόνα· οὐ μὲν ἐπεὶ μὴ προσκυῶται, διὰ τὸ ὀρεῖναι ὀ, δὲ ὄν προσκυῶται, ἀπμῖα.

ANNO CHRISTI 780

ANNO CHRISTI 787.

ἀπμάζεσται αὐτῶ ἐδ. Ἐ μετ' ὀλίγα ἄσπερ γὰρ ὁ ἄσπρον ἰκόνι βασιλέως, πμωεῖν δὲ δικαίαν ὑφίσταται, ὡς αὐτόχρημα βασιλεὺς ἀπμάσας· καὶ τοι πῆς εἰκόνος οὐδὲν ἔσθρον οὐσης, ἢ ξύλον καὶ χρώματα κηρῶ μεμιγμένα ἔ κεκραμμένα· Ὁ αὐτὸν ἴσπον ὁ Ὁ πύπον τῆς δέ πνος ἀπμάζων, εἰς αὐτὸν ἐκείνον, οὐ ὁ τύπος ἐστίν, αἰα φέρει τὴν ὕβριν.

Ἰωάννης ὁ ἐλάβεστος μοναχός, πρεσβυτέρως ἐποποτηρητής τῆς αἰατολικῶν ἀρχιερέων εἶπε· παρέστησεν ὁ πατήρ, ὡς μὴ ἄσπροντος βασιλέως ἢ εἰκὼν αὐτῶ πμᾶται, οὐ μὲν παρόντος ἀπμάζεσται. ὡς ἔ δὲ ἄσπρος τῆς δεσπότης τῆς ὅλων Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀσπότης ἡμῶν μὴ ἄσπροντος· ἀσπότης γὰρ ἐστὶ πῆς πῆς σαρκὸς ἡμῶν ὀφθαλμοῖς, ὡς δὲ θεὸς πάντων παρῆσ· πμῆπτον τὴν αὐτῶ εἰκὼνα, καθὼς ἐπὶ τῆ βασιλέως ὁ πατήρ ἰσπέβαλεν.

Γρηγόριος ὁ ἐλάβεστος μοναχός καὶ ἡγεμόνος μονῆς τῆς Ὁρμισίδου, πρεσβυτέρως βίβλων τῆς ἀγίου Σωφρονίου· ἰσπέβαλεν Στέφανος ὁ ἐλάβεστος μοναχός αἰέγγω.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἀγίους Κερρον καὶ Ἰωάννην.

Ἄλλοι μὲν ἄλλως τὸν ἀγίους πμᾶτωσαν, πολυμερῶς αὐτῶν τὰς δωρεὰς ἀριαμβύλιοντες, καὶ τὰς βίεργασίας πολυδύπως κηρύλλοντες· Ὁ μὲν νεῶν ὑψηλῶν ἀναστήμασιν, Ὁ δὲ ποικίλων μδρμάσων κοσμήσασιν· ἄλλοι χηρσαυγῶν Ἰηφίδων σωδέσασιν ἔπεροι Φαίδροῖς ζωγράφων τεχνήμασι ἔ χηρσοῖς· ἄλλοι ἔ δὲ χρυσοῖς ἀναστήμα-

Concil. Tom. 19.

inhonorari eam oportet. Et post pauca. Sicut enim qui contumeliam infert imagini imperatoris, poenam iustam perpetitur, ac si eidem imperatori contumelias irrogasset; quamquam imago nihil aliud sit quam lignum & colores ceræ commixti & temperati: eodem modo qui figuram alicuius inhonorat, in eundem ipsum, cuius figura est, refert iniuriam.

Ioannes reuerēdissimus monachus, presbyter & vicarius orientalium principum sacerdotum dixit: Ostendit pater, quod absente imperatore imago eius honoratur: * alioquin inhonoratur. Ita & nunc dominatore omnium Iesu Christo sensibilibiter nobis absente (inuisibilis est enim carnis nostræ oculis, at vero sicut Deus ubiq; adest) ergo honoranda eius imago est, quemadmodum & pater intellexit.

Gregorius reuerēdissimus monachus & hegumenus monasterii Hormisdæ, obulit librum sancti Sophronii: quem accipiens Stephanus reuerēdissimus monachus legit.

Sancti patris nostri Sophronii archiepiscopi Hierosolymorum laus in sanctos Cyrum & Ioannem.

Alii quidem aliter sanctos honorificent, multifarie donarum diuulgantes, & beneficia multimodè prædicantes: alii quidem templorum excelsorum erectionibus, alii vero variorum marmorum ornamentis, alii autem deauratorum musuorum compositionibus: alii splendidis pictorum artificii, & aureis: alii etiam argenteis monu-

* Gr. non tamen eo presente inhonoratur.